

Det er af stor betydning, at de dårligst stillede unge også får mulighed for at benytte sig af de ordinære uddannelser eller af de kompetencegivende delforløb, der findes i det ordinære ungdomsuddannelsessystem.

Her skal især bemærkes, at erhvervsuddannelserne og social- og sundhedsuddannelserne for nyligt er blevet gjort mere fleksible og rummelige, hvorved mulighederne for, at unge med forskellige forudsætninger kan gennemføre en ungdomsuddannelse, er blevet bedre.

Unge, der er henvist til TAMU af socialforvaltningen eller Kriminalforsorgen, og som ikke umiddelbart optages på TAMU, er stadig tilknyttet socialforvaltningen eller Kriminalforsorgen, som har handlepligten.

Spm. nr. S 1972

Til beskæftigelsesministeren (2/5 02) af:
Lene Garsdal (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvad der efter ministerens vurdering var årsagen til, at Arbejdstilsynet ikke greb tidligere og mere effektivt ind over for manganforgiftningen af medarbejdere på Det Danske Stålværk, og i det omfang årsagen kan henføres til manglende viden i Arbejdstilsynet oplyse, hvorvidt dette har givet anledning til mere generelle overvejelser om, hvordan Arbejdstilsynet i fremtiden forsynes med den nødvendige, relevante viden til at undgå lignende tilfælde på andre områder?«

Begrundelse

I sagen om manganforgiftningen på Stålværværket i Frederiksværk blev 130 syge, og 41 er senere blevet tilkendt erstatning. DR-Dokumentar programmet »Det syge værk« den 14. april 2002 viste, at arbejdsmiljøet på Det Danske Stålværværk i adskillige år har været sundhedsfarligt. Ifølge udsendelsen var både stålværkets bestyrelse og daglige ledelse, Arbejdstilsynet og fagbevægelsen bekendt med problemerne, og alligevel greb ingen af dem ind, fordi hensynet til de mange arbejdspladser på Stålværværket spillede ind.

Ministeren har efter udsendelsen offentligt erkendt, at Arbejdstilsynet burde have »taget hårdere fat noget før« og at en af årsagerne til

Arbejdstilsynets utilstrækkelige indsats bl.a. var manglende viden. Ministeren har imidlertid ikke oplyst, hvorvidt der lå andre årsager end manglende viden – f.eks. hensynet til beskæftigelsen – bag Arbejdstilsynets utilstrækkelige indsats.

Ministeren har ligeledes ikke oplyst, hvorvidt en sådan sag, hvor 130 medarbejdere bliver unødigt syge af arbejdsmiljøet, har givet anledning til, at ministeren overvejer, om Arbejdstilsynets nuværende adgang til arbejdsmiljøviden fra bl.a. det spareramte Arbejdsmiljøinstitut er tilstrækkelig godt og rigtigt organiseret.

Svar (16/5 02)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg har om denne sag sagt, at med den viden vi har i dag, står det klart, at der burde være taget hårdere fat noget før. Hermed mener jeg, at Arbejdstilsynet ikke burde have ventet så længe med på effektiv måde at give påbud til Stålværværket i Frederiksværk om at nedbringe støvpåvirkningen af de ansatte.

Arbejdstilsynet har oplyst, at man var bekendt med problematikken omkring den uacceptable støvudvikling på Stålværværket, men valgte i en periode – fremfor at benytte påbudsinstrumentet – at føre en dialog med virksomheden med henblik på at opnå en tilstrækkelig egenindsats fra virksomhedens side. En sådan dialog er vigtig, fordi en virksomheds egenindsats til forebyggelse naturligvis er helt nødvendig og uundværlig til opnåelse af et blivende godt arbejdsmiljø til gavn for alle på virksomheden.

I 1989 vurderede Arbejdstilsynet imidlertid, at der ikke var sket tilstrækkelige forbedringer af arbejdsmiljøet på værket. Derfor blev der ultimo 1989/ primo 1990 afgivet en lang række påbud til værket om at begrænse støvudsættelsen af de ansatte.

Op igennem 90'erne har der været et forløb, hvor Arbejdstilsynet har fulgt op på påbudene og støveksponeringen, og især fra årsskiftet 1996-97 har fulgt indsatsen mod manganeksponering tæt.

Arbejdstilsynet vurderer med den viden, der i dag eksisterer om mangan, at der nu ikke er problemer med sundhedsskadelig påvirkning fra mangan på værket. Det forudsætter dog, at alle fortsat er opmærksom på problemstillingen,